RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 88.009 van 19 juni 2000
in de zaak A. 89.748/IX-2235.

In zake : Josée VERLINDEN,
wonende te MECHELEN,
Zemstbaan 122

tegen :

het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn (OCMW) van MECHELEN,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. VAN RILLAER,
kantoor houdende te BONHEIDEN,
Putsesteenweg 8.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Josée VERLINDEN op 22 februari 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 17 november 1999 van het beheerscomité van het stedelijk Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis te Mechelen, waarbij zij met ingang van 22 november 1999 in disponibiliteit wordt gesteld wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 april 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 15 mei 2000, waarna de zaak tot de terechtzitting van 22 mei 2000 is uitgesteld;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. MARTENS, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat P. VAN RILLAER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster is sinds 6 oktober 1970 in dienst van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Mechelen.

Aanvankelijk was zij als opsteller tewerkgesteld op de dienst facturatie van het stedelijk Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis. In 1998 werd zij overgeplaatst naar de dienst onthaal en tijdens de maand augustus 1999 naar het medisch archief van datzelfde ziekenhuis.

1.2. Op 17 november 1999 neemt het beheerscomité van het stedelijk Onze-Lieve-Vrouwziekenhuis met "algemeenheid van stemmen" de thans bestreden beslissing

waarbij verzoekster met ingang van 22 november 1999 in disponibiliteit wordt gesteld wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst.

Deze beslissing steunt op de volgende overwegingen :

"...
overwegende dat in de loop van 1999 duidelijk bleek dat mevr. VERLINDEN absoluut niet geschikt was voor de functie van administratief medewerkster van het onthaal. Dit bleek uit o.m. volgende feiten/incidenten :
- mevr. VERLINDEN stelde het toestel om brieven te frankeren af op 170 BEF in plaats van op 17 BEF
- een formulier voor de mutualiteit werd onvolledig ingevuld, waardoor de patiënt van 80 jaar terug naar het ziekenhuis werd verwezen
- mevr. VERLINDEN bracht onjuiste gegevens van patiënten in de computer (zie kopie)
- ze gaf onjuiste informatie aan bezoekers. Vb. een patiënt wil op raadpleging komen maar wordt met een uurrooster terug weggestuurd terwijl de betrokken dokter vrije raadpleging aan het doen is (→ nadien boze telefoon van de patiënt)
- mevr. VERLINDEN liet 's morgens om 06.00 uur iemand van de technische dienst komen omdat de slagboom van de doktersparking niet kon geopend worden, terwijl de knop voor de bezoekersparking werd gebruikt
- mevr. VERLINDEN kan niet toegeven dat ze een fout heeft gemaakt en probeert de schuld altijd in de schoenen van een collega te schuiven
- bij opname van patiënten stak ze bij de onthaalbrochure een kaartje met de bezoekuren een kaartje van het mortuarium; (sic)
overwegende dat het hier een waslijst van incidenten betrof die op zich voornamelijk getuigen van een ongeschiktheid voor het werk;
overwegende dat betrokkene uiterst zenuwachtig is, maar tegelijkertijd blijk gaf van zeer goede wil;
overwegende dat daarom gezocht werd naar een functie waar er geen rechtstreeks contact bestond met het publiek en die minder stresserend zou zijn;
overwegende dat in die context betrokkene in augustus werd overgeplaatst naar het medisch archief;
overwegende dat de taak van mevr. VERLINDEN erin bestond om dossiers te scannen;
overwegende dat betrokkene ook hier blijk gaf van een totaal gebrek aan inzicht in het werk dat haar gevraagd werd. Betrokkene gooide herhaaldelijk bladzijden uit het dossier (per vergissing) weg, scande verschillende dossiers bij elkaar en sprong bijzonder onhandig om met de kostbare apparatuur;

overwegende dat het van wezenlijk en vaak van levensbelang is dat een medisch dossier nauwgezet en ordelijk wordt gearchiveerd;

overwegende dat de handelwijze van betrokkene, ondanks veel goede wil van harentwege en van haar collega's, een groot risico inhoudt wanneer bij behandeling van patiënten het medisch dossier dient geraadpleegd;

overwegende dat mevr. Josée VERLINDEN in feite een negatief rendement heeft in die zin dat haar collega's permanent bezig zijn met het rechtzetten van misstappen;

overwegende dat het risico dat voortspruit uit deze grove niet-intentionele fouten bijzonder groot is dat een ziekenhuis deze niet kan tolereren in het kader van een minimale kwaliteitsbewaking;

overwegende dat de piste om een tuchtprocedure op te starten t.o.v. betrokkene werd verlaten omdat elke tuchtprocedure toch uitgaat van het feit dat er sprake moet zijn van bewust schuldig gedrag;

overwegende dat betrokkene binnenkort zal uitgenodigd worden op een evaluatiegesprek en dat die evaluatie wel degelijk negatief zal uitvallen;

overwegende dat een mogelijke negatieve evaluatie in dit dossier geen aanleiding kan geven tot een tuchtprocedure;

overwegende dat het duidelijk is dat de persoon in kwestie in het belang van de dienst onmiddellijk moest verwijderd worden uit het medisch archief om te vermijden dat zware medische fouten als gevolg van lacunes of verkeerde noties in het medisch dossier zouden optreden;

overwegende dat alles in het werk zal gesteld worden om betrokkene een passende nieuwe functie te bezorgen binnen het OCMW";

2. Over de gegrondheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat verzoekster het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij ingevolge de onmiddel-

lijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing meent te zullen lijden, als volgt uiteenzet :

> "Verzoekster is 50 jaar oud. Haar overschakeling naar een andere dienst - om redenen die geen verband hielden met de aard van haar werk - verliep - weliswaar niet door haar schuld - niet vlekkeloos.
> Verzoekster kreeg geen tijd noch opleiding om zich terdege in te werken. Nu zij onttrokken wordt aan het arbeidsproces zal een reïntegratie nog moeizamer verlopen, zeker als er lange tijd over gaat.
> Ook de gevolgen van de indisponibiliteitstelling zijn ernstig en zullen zich manifesteren, niet alleen op het vlak van de verloning maar ook naar pensioenrechten toe.
> Blijft bovendien het morele nadeel dat verzoekster door de bestreden beslissing ondergaat. De maatregel zal beschouwd worden door collega's en oversten - en wordt alleszins zo door haar geïnterpreteerd - als een sanctie; dit terwijl zij zich niets te verwijten heeft en steeds haar werk op onberispelijke wijze heeft gedaan.
> Het totaal gebrek aan deugdelijke motieven ter ondersteuning van de betrokken maatregel duidt hierop alleszins.";

2.3. Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat verzoeksters uiteenzetting algemeen en vaag is en dat zij niet duidelijk en concreet het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij zou lijden aannemelijk maakt; dat vooreerst niet valt in te zien waarom verzoeksters reïntegratie in de dienst na een eventueel vernietigingsarrest moeizaam zou verlopen; dat, immers, verzoekster nog maar een drietal maanden op de dienst van het medisch archief werkzaam was, zodat de banden die zij met haar werkzaamheden, haar werkomgeving en collega's aldaar zou hebben opgebouwd, niet dermate diepgaand kunnen zijn dat de onderbreking ervan ingevolge de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een behoorlijke reïntegratie na een eventueel vernietigingsarrest in de weg zou staan; dat wat de gevolgen betreft van de bestreden beslissing op verzoeksters verloning, erop gewezen dient te worden dat de maatregel van indisponibiliteitstelling wegens ambtsontheffing in het belang van de dienst luidens artikel 187 van het

statuut van het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van Mechelen pas na verloop van een jaar gevolgen heeft voor de wedde van het betrokken personeelslid, met dien verstande dat verzoeksters wedde na een jaar zou worden verminderd tot zoveel zestigsten van haar laatste activiteitswedde als zij voor de vaststelling van het rustpensioen in aanmerking komende dienstjaren telde op de datum waarop zij in disponibiliteit is gesteld; dat een dergelijk financieel nadeel in beginsel herstelbaar is na een eventueel vernietigingsarrest en verzoekster niet aantoont dat het in haar geval anders zou zijn; dat ook de gevolgen van de bestreden beslissing op verzoeksters pensioenrechten volledig herstelbaar zijn na een eventueel vernietigingsarrest; dat verzoekster, die vijftig jaar oud is, bovendien geen enkele aanwijzing verstrekt dat zij voor pensionering in aanmerking komt vooraleer uitspraak zal zijn gedaan over haar beroep tot nietigverklaring; dat het door verzoekster aangevoerde morele nadeel, ten slotte, kan worden hersteld door de morele genoegdoening die haar door een eventueel vernietigingsarrest kan worden verschaft; dat overigens er geen reden is om aan te nemen dat verzoeksters collega’s en oversten haar indisponibiliteitstelling zullen interpreteren als een sanctie, daar in de bestreden beslissing uitdrukkelijk staat dat aan verzoekster geen "bewust schuldig gedrag" wordt verweten, zodat er geen sprake is van het voeren van een tuchtprocedure lastens verzoekster; dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat derhalve niet is voldaan aan een der cumulatieve voorwaarden om de schorsing te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien juni 2000, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**